

Noiembrie 2016

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

“Între farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al iudeilor: Acesta a venit la Iisus, noaptea, și I-a zis: "Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el. ”
(Ioan 3:1-2)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în multe din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand: Credința noastră în miracolele lui Dumnezeu

De ce atâtor de mulți le este greu să creadă în miracole? Sunt chiar și preoți care, pretinzând că sunt raționaliști, le este greu să-și exprime încrederea în multele miracole descrise în Bible.

Aceasta se întâmplă pentru că noi oamenii nu percepem propria existență, propria conștiință, simțurile și mintea noastră, ca pe cel mai unic miracol, ceva fără comparație. Viața este dincolo de implicația simplistă a cauzei și efectului. Propria noastră existență este un "semn" al "puterii" "lucrării" lui Dumnezeu. Domnul Iisus încearcă să-și convingă neîncredătorii preoți evrei ai acelor timpuri, că ei sunt un miracol, "sunteți dumnezei" (Ioan 10:34) și că există miracolul învierii din morți pentru că Dumnezeu este un Dumnezeu al celor vii și nu al celor morți (Luca 20:38.) Când cineva este scaldat într-o lumină puternică, orbitoare, îi va fi foarte greu să distingă lumina unei lumânări. Apostolul Ioan scrie despre această "adeverată Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume. ” (Ioan 1:9). Fiind noi înșine un miracol în desfășurare căutăm să negăm lumina orbitoare și să ne ascundem în întunericul necredinței.

Corpul nostru, conștiința noastră, mintea, cele cinci simțuri ale ei, nu sunt “obișnuite”. Suntem cu toții nimic altceva decât miracole ambulante. Cel care nu crede în miracolele lui Dumnezeu se aseamănă nebunului din poveste, care când se uita în oglindă își putea vedea corpul dar se întreba unde îi este capul.

Ceva care se întâmplă în afara înțelegerii noastre naturale a cauzei și efectului îl numim miracol. Orice ne înconjoară și noi oamenii pretindem că înțelegem, dar de asemeni, și ceea ce ne înconjoară și nu înțelegem, ambele sunt în întregime de înțeles pentru Creatorul nostru, pentru Dumnezeu.

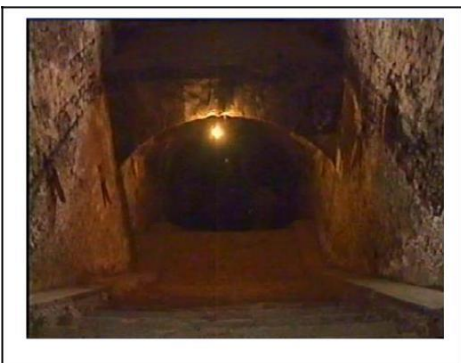
Pentru Tatăl nostru atotputernic totul vine în mod natural. Pentru noi ceea ce este natură este ceea ce înțelegem și în mod subiectiv, numim ceea ce nu înțelegem ca fiind în afara naturii. Pentru cei ce se încred în providența Domnului, totul vine în mod natural. Din punctul de vedere al fizicianului, tot ce se întâmplă în biologie pare o minune. Din perspectiva unei pietre, o plantă crescând de dedesubtul și în jurul ei, este un miracol. La fel, pentru un copac, psihicul nostru uman plin de idei, de dorințe, este un miracol. Copilașii neavând discernământ se știe că duc nevinovat toate obiectele la gură, ca și cum s-ar putea mânca. Fiind total orbiți de lumina conștiinței noastre, noi oamenii imităm comportamentul lipsit de rațiune al apostolului Petru, martor al Miracolului Transfigurării. Pe când se afla pe munte, fiind orbit deodată de fața strălucitoare a Domnului, Petru s-a gândit că ar putea fi în stare să păstreze momentul miraculos în piatră, propunând construirea a trei colibe. Pe bună dreptate, Luca, autorul evangheliei adaugă: "nu știa ce spune." (Luca 9:33.)

Apariția pe Pământ a Fiului lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus, a fost un miracol. Cea mai bună dovadă că întreaga umanitate a fost atât de impresionată, încât a decis să-și împartă istoria într-o perioadă (eră) înainte de Hristos (ÎC) și o perioadă după nașterea Lui (DC.) De ce ne-am îndoi de acțiunile miraculoase ale lui Iisus, de puterea Lui? Mîntea noastră muritoare ar vrea să ocupe acest pământ; ne-ar plăcea să păstrăm momente de conștiință pentru totdeauna. Neîncrederea în miracolele lui Dumnezeu provine dintr-o astfel de gândire primitivă, crezând că ar trebui să avem controlul vieții, al unei țări. Omul, în mândria lui devine prost și într-adevăr începe să nu mai știe despre ce vorbește. Cu toate acestea, Biblia scrie:” Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc! (Psalm 24:1.) “Psalmul 103:15 spune:” Omul! Zilele lui sunt ca iarba, și înfloresc ca floarea de pe câmp.”

Nu, oamenii pe pământ, între naștere și moarte nu-și pot închipui a fi cineva. Nu avem altă variantă decât să avem încredere în Creatorul nostru și în puterile Lui. Cei care nu cred în puterea miraculoasă a lui Dumnezeu, gândesc în obișnuitul mod prostesc. Precum animalele primitive marchează un teritoriu, asupra precum în dictaturile comuniste pe tovarășii lor umani.

Iubirea, speranța, credința nu vin natural prin vreun fel de evoluție, din mâncare, din metal sau piatră. Aceste virtuți sunt miracole. Cea mai bună dovadă este că nu există lucrare ateistă de caritate, nu există orfelinăte ateiste, spitale ateiste, în timp ce nenumărați creștini lucrează din generozitate. Un slujitor al Domnului necredincios seamănă cu un hoț care a devenit ofițer de poliție. Cine ar avea nevoie de un astfel de polițist?

Textul din Evanghelie citat mai sus vorbește și despre minunea minunilor care ne permite nouă oamenilor să credem în miracole: un suflet creștin născut din nou. Acest miracol apare iar și iar în toți creștinii credincioși și prin urmare devin încredințați de miracolele lui Dumnezeu.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse fără saltele, pe care prizonierii erau obligați să doarmă. Sobă de decor, neîncalzită în nopțile friguroase de iarnă

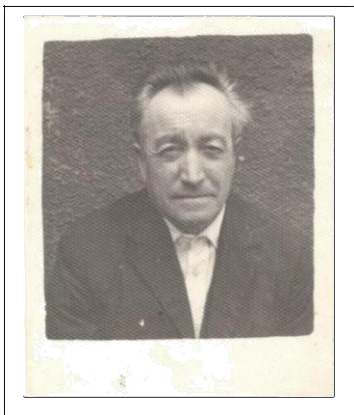

Fotografie a pastorului Richard în timpul detenției la Jilava

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand

“Religia curată și neîntinată. înaintea lui Dumnezeu. Tatăl nostru. este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne pazim neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre
Fratele Zambrian Melian, 90 ani, închis
8 ani în închisorile comuniste.

Fratele Zambrian scrie: “Fiind devotat Domnului meu Iisus, nu am acceptat, în ciuda amenințării comuniste, să renunț la credință. Astfel, pe când mă aflam în armată sub comunism, am fost condamnat în anul 1952 la 8 ani de închisoare. Am fost în lagărul de muncă forțată la Canalul Dunare-Marea Neagră și în alte închisori comuniste. Procesul meu a avut loc împreună cu al altor tineri creștini din Cluj. Printre noi a fost condamnat și fratele Iosif Varadi. El a scris mai târziu câteva cărți despre creștinii închiși pentru credința lor sub comunism și a inclus într-una dintre aceste cărți "Persecuția Comunistă" o relatare a suferințelor mele la paginile 204-205.

Trăiesc ca fermier la țară, soția mea fiind foarte bolnavă și paralizată. Cu toate că trăim o viață grea, nutrim speranța sfântă adusă de Duhul Sfânt în sufletul nostru: cei care au învins păcatul după o viață de luptă, la trecerea în eternitate vor primi o coroană nepieritoare din mâinile binecuvântate ale Mântuitorului nostru. El a făcut posibilă mântuirea noastră prin credința în sacrificiul Lui.”

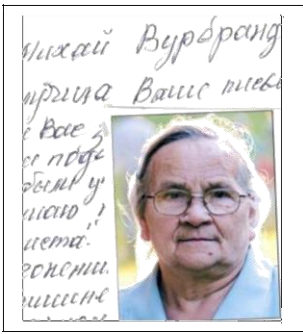
Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre
Fratele Zaharia Oselsky, închis 4 ani
în închisorile comuniste.

El scrie: “Sunt născut în 1941, sunt văduv cu 6 copii și 13 nepoți. Deasemeni 2 strănepoți. Soția mea a murit, după o lungă suferință, pe 19 martie 2016. M-am născut într-o familie de credincioși și sunt recunoscător lui Dumnezeu că m-a întărit în credință. În ultimii 6 ani am avut ocazia să vizitez ca misionar creștin mici grupuri de străini locuitori ai Siberiei sau ai Rusiei de Nord, minorități care nu au auzit vreodată evanghelia. În 1969 am fost arestat și condamnat într-un tribunal comunist sovietic pentru credința mea în Iisus la trei ani de închisoare. Când eram închis autoritățile mi-au prelungit sentința cu un an. Odată eliberat, am fost în continuare sub supravegherea autorităților locale pentru încă 6 luni. Închisoarea unde am fost închis, era într-o localitate numită Kyzyl, la granița cu Mongolia. Condițiile erau extreme. Autoritățile închisorii mă supravegheau cu mare atenție pentru a nu putea să-mi mărturisesc credința. După ce am fost eliberat m-am mutat în ceea ce se numea la acea vreme Republica Socialistă Sovietică Moldova (acum Republica Moldova.) Iată-mă aici, implicat de mulți ani în distribuția de literatură creștină.”

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre

Vera Horeva, Moldova. Soțul ei, pastor baptist ilegal în timpul comunismului, a petrecut 12 ani și 1/2 în închisorile comuniste sovietice.

Ea ne scrie: "Îmi amintesc de părinții tăi (Pastorul Richard și Sabina Wurmbrand) vizitându-ne biserica (în 1993) în Chișinău. Predicile lui mi-au amintit de propria noastră viață-vremuri de persecuție. Am 82 ani. Locuiesc singură. Vara, cultiv legume pe terenul din jurul casei. Cei trei fii locuiesc departe pentru că soțul meu a insistat că trebuie să fie dedicați lucrării Domnului. Fiul cel mare, Ion este pastor în Biisko, Siberia.

Soțul meu a murit în 2012. A fost închis 12,5 ani iar 7 ani și i-a petrecut ascunzându-se fiind căutat de autoritățile comuniste. Fiind invalid, a putut locui fără să lucreze în diferite orașe (astfel încât a putut să-și continue lucrarea creștină ilegală.)

Înfățișez două perioade din viață de o greutate extremă :

1. În 1962 pe când locuiam în Chișinău s-a născut fiul meu Ion. În 1963 al doilea fiu. Prin lege aș fi avut dreptul să stau acasă două luni și jumătate. Totuși, (autoritățile comuniste) m-au obligat să merg la muncă sau eram amenințată cu trei ani de închisoare. A trebuit să muncesc iar soțul meu era în închisoare, așa că cei doi copii ai mei au fost luați în alte case de creștini. Am fost mutată continuu de guvern de la o slujbă la alta. Autoritățile se temeau, că fiind doctor de copii, aș converti întreaga familie. Apoi am fost obligată de stat să lucrez într- o clinică pentru boli cu transmitere sexuală unde creștinii erau în mod constant criticați, eu însămi fiind dată ca exemplu de către comuniști. Comuniștii învinuiau creștinii că fac sacrificii umane. Am fost numită dușman al statului. O colegă, soră medicală, a spus în mod public că dacă ar avea o armă, m-ar împușca. Când s-a născut cel de-al treilea fiu, imediat după aceasta soțul meu a fost arestat din nou. Ce era de făcut cu fiul nostru când trebuia să mă duc la lucru? Câteodată, o doamnă creștină din Leningrad, (acum Saint Petersburg) sora Pasha, făcea tot acest drum până la Chișinău pentru a fi de ajutor. Când ea pleca, trebuia să-mi încui nesupravegheați copilașii în casă, când eram la muncă. Ce fericire a fost pentru întreaga familie când soțul meu s-a întors prima dată din închisoarea sovietică în 1968.

2. A doua perioadă dificilă pentru noi a fost în anii 1982-1984. În 1980 soțul meu a fost condamnat pentru a treia oară, de data asta primind 5 ani de închisoare. A fost trimis la Omsk în Siberia. Soțului meu i s-a spus de către cineva din poliția secretă că ar putea fi eliberat dacă ar renunța la credința sa, altminteri nu va fi eliberat niciodată. Eu fusesem dată afară de la muncă. Fusesem reținută de poliție de multe ori și amenințată că voi fi închisă pentru totdeauna. Biserica se întrunea clandestin în grădina unei familii numită Nicoară. Ca urmare, casa și grădina au fost confiscate de autorități. Și-a pierdut proprietatea. În închisoare soțul meu trecea prin moment de teroare. Era închis într-o carceră timp de 137 de zile și nopți unde podeaua era făcută dintr-un grătar triunghiular din fier. Pe deasupra era foarte subțire îmbrăcat și era imposibil să te culci pe o astfel de podea metalică rece. Când i s-a terminat sentința de 5 ani am călătorit la Omsk, Siberia pentru a-l vedea eliberat doar pentru a afla că a fost condamnat la încă doi ani de închisoare fiind trimis la o închisoare în Ulan Uda în regiunea asiatică Buriată la granița cu Mongolia. Era sigur că va muri. Totuși, după ce a fost eliberat din închisoare, l-a slujit pe Dumnezeu din 1986 până în 2012 când a murit."

Ea mulțumește pentru tot ajutorul (am fost în contact timp de mulți ani încă din anii 1970 când ajutam pe fratele Horev și familia sa.) Dna. Horeva încheie cu versetul biblic: " Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acoperă nevoile sfinților, dar este și o pricină de multe mulțumiri către Dumnezeu." (2 Corinteni 9:12.)

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizatia non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmband. În dreapta, una din recipisele pentru sumele trimise din care s-au distribuit ajutoare multor creștini și familiilor lor, aceștia având peste 70 de ani, majoritatea lor având în jur de 90. Au suferit persecuții sub comunism în Europa de Est. Toți au îndurat mulți ani de închisoare.

Baklajansky Vladimir cu familia ,11 copii în viață și nepoți

El scrie: "De meserie sunt sudor. Autoritățile comuniste sovietice m-au închis în 1984 pentru credința mea creștină. La proces, care a avut loc în orașul Tiraspol, am fost condamnat ca pastor al tineretului împreună cu Cara Ivan, diaconul bisericii noastre baptiste pentru propagarea educației creștine printre copii. Procesul a durat trei zile. În fiecare zi a procesului, agera poliție comunistă ne permitea să ne întoarcem seara la familiile noastre în speranța că soțiile și familia ne vor convinge să renunțăm la credință. Aveam 27 ani și trei copii mici. Nu am renunțat să ne mărturisim credința. Am fost condamnați la doi ani și jumătate de închisoare. Prizonierii din penitenciarul Brănești unde eram închis, lucram într-o mină de calcar (carbonat de calciu). Pe când ne întorceam în fiecare noapte la 3AM, pe lungul drum de întoarcere în lagăr, în duba închisorii, frigul de aproximativ -27 C era greu suportabil. Câinii polițiști erau gata să ne atace la cel mai mic semn de neascultare. Picioarele îmi erau atât de înghețate încât m-am rugat să nu mor înghețat. În acel moment, ceilalți prizonieri m-au pus să mă întind pe genunchii lor ca să mă poată încălzi iar eu i-am încălzit pe ei. I-am mulțumit lui Dumnezeu că nu urma să mor. I-am învățat pe ceilalți prizonieri unul dintre cântecele noastre creștine care sună așa, " Lumea ne împinge spre o viață fără Dumnezeu de plăceri lumești, totuși aici pe pământ unde totul este deșertăciune, ce fericire mai mare există decât să credem în Iisus?!"

Cu puțin timp înainte să trebuiască să fiu eliberat, am fost chemat de oficialii comuniști ai închisorii. Ei au țipat la mine: "Care Iisus Hristos? De ce continui să faci propagandă creștină în această închisoare? O să-ți revizuiem sentința pentru a-ți deschide un nou proces penal împotriva ta și vom încerca să te ținem aici pentru tot restul vieții." Am răspuns cu cuvintele Domnului, "Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr. " și am continuat: "Îl iubesc pe Dumnezeu și Îl voi urma cât timp va fi necesar." Mi-au legat o bandă de gât încercând să mă sufoc. Văzându-mi hotărârea și lipsa de frică, oricât de necrezut ar părea, au început să-și ceară scuze și chiar să mă felicite, încredințându-mi că urmez cuvântul Domnului."

Fundatia Filocalia, CF: 3204471
Strada Smardan nr 13, Iasi, Cod 700399
Telefon: 0746 3824711
Email: filocalia@iasi.rdsmail.ro

10.10.2016

Fundația Filocalia – Colegiul „Richard Wurmband”, sediul în str. Smârdan nr. 13, Iași, 700399, fiind înregistrată ca fundație non-profit, având codul fiscal 3204471, reprezentată prin domnul Adonican Dascălu, confirm prin prezentul document că am primit 24.000 lei (contravaloarea a 6.000 de dolari) de la Asociația Creștină Sabina Wurmband, reprezentată de domnul Mihai Wurmband. Această donație a fost făcută pentru a sprijini educația copiilor din familii dezavantajate.

Filocalia Foundation – “Richard Wurmband” Christian School, str. Smârdan nr. 13, Iași, 700399, registered as a non-profit foundation, having the fiscal code 3204471, represented by Mr. Adonican Dascalu, confirms by this document that we received \$6,000 (24,000 lei) on October 10, 2016, from Asociația Creștină Sabina Wurmband, represented by Michael Wurmband. This donation was made to support the education of children from disadvantaged families.

Fundația „Filocalia”,

Ec. Adonican Dascălu

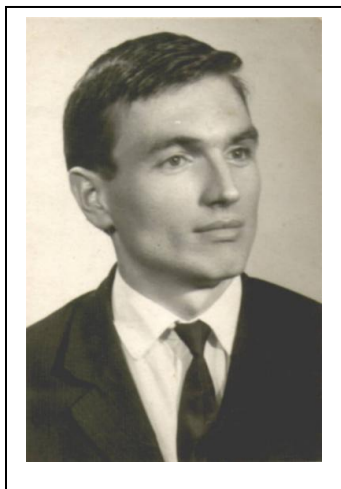
In English

Asociația Creștină Sabina Wurmband :
Căsuța Poștală 12, OP 74 București,
062580, România
Email:
apel@asociatiacrestinasabinawurmband.ro ;
Pagina de internet:
http://asociatiacrestinasabinawurmband.ro
Asociația Creștină Sabina Wurmband este o
asociație non-profit definitivă prin hotărârea
Judecătoriei Sectorului VI din 11.12.2015 în dosarul
31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și
Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre
Un martir creștin român
Mărturia fiului lui Ioan Clipa

“Numele meu este Florentin Clipa, originar din nord-estul țării, din Suceava. M-am născut într-o familie creștină. În acest fel, am avut privilegiul de a învăța de la o vârstă fragedă despre statornicile adevăruri ale Bibliei. Când aveam patru ani, tatăl meu, pastor în biserica locală și implicat în activități de trafic de Biblie a murit, după ce a fost interogată și torturat cu ajutorul unui robot de bătut de către poliția comunistă română. A murit când avea puțin peste 40 ani și bineînțeles că asta nu a fost un lucru normal.

Tatăl meu predica în biserica locală pe care o fondase la începutul anilor 1960 și deasemeni preda copiilor la școala duminicală. În a doua jumătate a anilor 1960, a început să introducă biblie pe furiș. A devenit parte a unei rețele de pastori, care furnizau biblie și literatură creștină țărilor aflate în spatele Cortinei de Fier. Bibliile veneau din diferite surse din Lumea Liberă, una dintre aceste surse fiind lucrarea misionară a pastorului Richard Wurmbrand. Tatăl meu trimitea colete cu Biblie, Noul Testament sau alte cărți creștine cu trenul de la stația de tren Suceava care se afla aproape de granița cu Uniunea Sovietică. Îi dădea niște bani conductorului de tren și îl instrucea: “După ce treci granița în Ucraina Sovietică, la ora 10.00 P.M., vei arunca pachetul pe camp într-un loc anume.” Acolo, pe acest câmp, pe unde trecea trenul, chiar în acel moment, un frate creștin ucrainian aștepta să primească pachetul și să-l ducă la bisericile din Ucraina. Altă dată, a dus literatură creștină în Polonia comunistă. Bibliile erau considerate de către comuniști foarte dăunătoare și atât de periculoase încât, turiștii străini trebuiau să răspundă la granița unei întrebări standard, “Aveți Biblie, droguri sau arme?” Cererea de Biblie era enormă. Creștinii ar fi renunțat la salariul pe o lună, o familie creștină a dat o vacă pentru a obține o biblie.

Tatăl meu a fost în cele din urmă trădat de către unul dintre curierii prin care încercase să introducă Biblie în Uniunea Sovietică. Poliția secretă făcuse o rutină din arestarea lui dimineața devreme și aducerea lui înapoi acasă la miezul nopții. Era zilnic bătut și torturat. Înceau să obțină și numele altora de la el. Poliția secretă comunistă încerca să descopere întreaga rețea de traficanți de Biblie. Tatăl meu nu a trădat-o. În același timp, poliția secretă comunistă a venit la noi în casă și a percheziționat în căutarea după Biblie sau literatură creștină. Imediat după ce a fost arestat, dosarul lui penal a fost făcut public de către comuniști, printr-un articol de propagandă în ziarul local. În această perioadă au început interogatoriile tatălui meu și deasemeni relele tratamente. A trebuit să se interneze timp de luni de zile în spitale dar starea lui nu s-a îmbunătățit, ci dimpotivă s-a înrăutățit, și, după un timp, în noiembrie 1980, a murit.

A fost un moment foarte dificil pentru mama mea și pentru toți frații și surorile mele. Eram șapte copii, cel mai mare avea 14 ani și cel mai mic, doi. Chiar înainte de moartea lui, mama a trebuit să se pensioneze datorită serioaselor probleme de sănătate. Având o pensie mică, mama se afla într-o situație extremă de dificilă. Unii dintre „prieteni” i-au spus: „Soțul tău fiind acum mort și tu având o pensie mică cel mai bine ar fi să dai copiii la orfelinat”. Dar mama mea s-a gândit : “Dacă acești copii sunt darul lui Dumnezeu pentru mine, cum pot să-i dau la un orfelinat communist de stat? Dacă îi voi da la orfelinat, cine îi va învăța să citească Biblia și să se roage?” Astfel, imediat după moartea tatălui meu, a venit la noi și ne-a spus: “De acum înainte, nu mai aveți un tată pământesc, dar vom îngenunchia împreună și îi vom cere lui Dumnezeu, Tatăl Ceresc să aibă grijă de noi, să fie Tatăl nostru.” Astfel, ne-am rugat împreună în acea seară adresând această rugămintă.

O fotografie de la înmormântarea tatălui meu a ajuns în mâinile pastorului Richard Wurmbrand. El a făcut cunoștință lumii întregi povestea de suferință a familiei noastre. Niște frați germani, au citit această mărturie și au hotărât să ne ajute timp de câțiva ani cu mâncare și haine. Ei au fost brațele deschise ale lui Dumnezeu pentru noi.

Vrem să mulțumim lui Dumnezeu pentru moștenirea lăsată de tatăl meu și pentru că am avut o mamă credincioasă și iubitoare care ne-a ținut împreună și ne-a crescut pentru a-l sluji pe Domnul Iisus Hristos. Deasemeni, suntem uimiți cum Dumnezeu a folosit pe pastorul Wurmbrand pentru a ajuta în acele timpuri familiile martirilor din lumea comunistă.”

Florentin Clipa și frații lui sunt tineri misionari creștini în România. Cititorii pot afla mai multe despre el la <http://charis.ro>. Rugați-vă pentru această familie.